

Maria Valtorta

DE SLACHTOFFERZIELEN

Dictaten van Jezus

Uit de schrijfboeken van het jaar 1943

VOORWOORD: Uit de lezing van haar autobiografie blijkt dat Maria Valtorta als slachtofferziel haar menselijke gebreken en tekortkomingen heeft overwonnen. In de hierna volgende teksten die bijna alle dictaten van Jezus zijn, gegeven in 1943, vraagt Hij dat wij allen zouden trachten om slachtofferziel te worden.

Over de slachtofferzielen wordt ook gesproken:

- in de drie delen "Jezus Zelf onderricht voor deze tijd" vertaald en uitgegeven door Mevrouw C. Stockman, Neerstraat 75, 3980 Tessenderlo Tel 013/662458

- in "Het Epos van de Godmens"

- in "De geloofscrisis, oorzaken, gevolgen en remedies - vertrouwelijke mededelingen van Jezus " aan Monseigneur Ottavio Michelini.

Deel I nr.. 5, 13, 17, 18, 23, 28

Deel II nr.. 42, 54

Deel III nr.. 103, 119

Deel IV nr.. 131, 138, 142, 143, 144, 145, 146, 148, 151, 162, 165, 166, 169

Deel V nr.. 197, 218, 222

Deel VI nr.. 251, 253, 260, 268, 270

Zijne Heiligheid Paus Paulus VI heeft op 14 oktober 1966 het decreet van de H. Congregatie voor de Evangelisatie van de Volken bevestigd (No 58/16 A.A.S.), dat toestemming geeft voor de publikatie van geschriften die betrekking hebben op bovennatuurlijke verschijningen, ook wanneer deze niet het "Nihil Obstat" van de kerkelijke autoriteit dragen.

Volgens het decreet van de Congregatie voor de Geloofsleer van 7 maart 1975: "Decreet betreffende het toezicht van de Bisschop van de Kerk op drukwerk", is een uitdrukkelijk kerkelijk Imprimatur alleen vereist voor uitgaven van de Bijbel en literatuur met betrekking tot de liturgie en religieuze voorschriften.

WOORD VOORAF

Vele jaren geleden beloofde onze Heer Jezus Christus, in zijn grote Barmhartigheid, ons nog een grote geestelijke vernieuwing te schenken. "Het zal zijn het Koninkrijk van de Geest, het Koninkrijk van God dat jullie in elke "Onze Vader" vragen".

"Verlangt naar de komst ervan met geheel jullie kracht. Als het zou komen, zou het de vreugde voor de wereld zijn. Het Koninkrijk van God in de harten, in de families, onder de burgers en naties. Lijdt, werkt, offert jezelf op voor dit Koninkrijk . . . Het zal gebeuren . . . Dit alles zal op zekere dag gebeuren . . . En daarna zal er het Volmaakte, Gezegende en Eeuwige Koninkrijk van de Hemel zijn". (J. Quaderni '43 blz. 353; Epos Vol 3 blz. 328)

De grootste en belangrijkste bijdrage voor de verwezenlijking van dit Koninkrijk van Waarheid, Vrede en Liefde is gegeven, en wordt nog steeds gegeven door onze Hemelse Moeder, de Middelares van alle Genaden. We kunnen er tamelijk zeker van zijn dat bijna alle zielen - die gedurende deze algemene geloofsafval trouw blijven aan hun God, aan Zijn Kerk en aan de Plaatsbekleder van Christus op aarde - dat deze zielen zijn onderricht in de school van Maria, in de plaatsen van Haar verschijningen, die steeds talrijker worden, steeds langduriger zijn en over heel de wereld plaatsvinden.

De trouwe zielen ontvangen buitengewone hulp van goede geestelijke boeken, speciaal die welke de boodschappen en onderrichtingen bevatten welke onze Hemelse Moeder of Haar Goddelijke Zoon, Jezus Christus, onze God en Verlosser ons geven. Gedrukt in talloze exemplaren en verspreid over de gehele wereld, hebben deze boodschappen en onderrichtingen zeer veel zielen geholpen om de tijden waarin wij leven beter te begrijpen; ze hebben hen aangemoedigd vuriger ten gunste van hun broeders en zusters te spreken; ze hebben hen geholpen edelmoediger te zijn in de dienst van God.

Als het aantal offerzielen zodanig is toegenomen dat de boetedoening die zij aanbieden aan de Allerheiligste voor de ontelbare zonden en overtredingen voldoende zullen zijn, en hun biddend roepen om Hulp uit de Hemel onweerstaanbaar wordt, zal onze Barmhartige en Almachtige God, met zijn overweldigende greep, een eind maken aan de tirannie en het kwaad, en Hij zal, op de ruïnes van

Groot Babylon, het beloofde Koninkrijk van God vestigen, het Koninkrijk van de Allerheiligste Harten van Jezus en Maria.

Onder alle geestelijke literatuur nemen de geschriften van Maria Valtorta een speciale plaats in. Deze edelmoedige ziel, die zelf een offerziel van de hoogste graad werd, werd uitgekozen om zeer veel visioenen en onderrichtingen te ontvangen over het leven en het werk van onze Heer Jezus Christus en Zijn Heilige Moeder. Dat staat beschreven in het prachtige werk "Het Epos van de God-Mens", in 12 delen.

Onze Verlosser verleende aan Maria Valtorta nog veel andere kostbare onderrichtingen. Laten we de Goddelijke Meester bidden dat ze op tijd mogen worden vertaald, gedrukt en verspreid, ook in het Nederlands. In deze brochure zult U enkele onderrichtingen daaruit vinden, gekozen uit "I Quaderni 1943".

Dit alles zal een grote hulp zijn voor de goede zielen om nog beter voorbereid te zijn op de periode van de meest pijnlijke beproevingen welke we moeten ondergaan alvorens de zeer gelukkige dagen te beleven van de komst van het Koninkrijk van God.

Laten we daarvoor honderdmaal, duizendmaal bidden, zuchten en roepen met "de Geest en de Bruid": "Kom Heer Jezus !" (Apok. 22,17-20)

1. Lijd om de plaats in te nemen van
 Mijn tweede martelaarschap
 dat Mijn Vader Mij niet wil laten dragen

Jezus zegt:

"Om de wereld voor de eerste keer te louteren zond Mijn Vader de Zondvloed, een loutering door water; de tweede keer zond Hij een zuivering van bloed, en met welk Bloed!

Noch de eerste noch de tweede loutering blijken voldoende om van de mensen kinderen van God te maken. Nu is de Vader moe, en om het menselijk ras te doen omkomen laat Hij toe dat de straffen van de hel losbarsten, want de mensen hebben de voorkeur gegeven aan de hel boven de Hemel, en hun meester: Lucifer, kwelt hen om hen ertoe te brengen Ons te vervloeken, om hen volledig tot zijn kinderen te maken.

Ik zou een tweede maal willen komen om voor hen te sterven, om hen te redden van een nog verschrikkelijker dood . . . maar Mijn Vader staat het Mij niet toe. Mijn Liefde zou het toestaan, maar de Gerechtigheid niet. De Gerechtigheid weet dat het nutteloos zou zijn. Daarom zal Ik alleen op het laatste uur komen. Maar wee diegenen die Mij in dat uur zullen zien nadat ze Lucifer tot hun heer hebben gekozen! Mijn engelen zullen geen wapens in hun handen nodig hebben om de strijd tegen deze antichristen te winnen. *Mijn Blik* zal voldoende zijn.

Oh! Als de mensen zich nog wisten te wenden tot Mij die de redding ben! Dat is het enige wat Ik verlang, en Ik schrei omdat Ik zie dat niets in staat is hen hun hoofd te doen opheffen naar de Hemel van waaruit Ik Mijn Armen naar hen uitstrek.

Lijd, Maria (Valtorta), en zeg de goeden te lijden om de plaats in te nemen van Mijn tweede martelaarschap dat Mijn Vader Mij niet wil laten ondergaan.

Aan elk schepsel dat zich opoffert zal de redding van enkele zielen worden geschonken.

Enkele . . . en men zal zich er niet over verbazen dat het er slechts enkele zijn die aan elke kleine verlosser worden gegeven als men bedenkt dat Ik, de Goddelijke Verlosser, op Calvarië, in het uur van

het Offer, van duizenden personen, die bij Mijn Dood aanwezig waren, er slechts in slaagde de rover Longinus en weinig, weinig andere te redden . . ."

(I Quaderni del 1943, blz.83-84. Goede Vrijdag 23 april 1943)

2. De eersten in de rangen van de nieuwe verlossers zijn de onschuldige kinderen.

Jezus zegt:

"Ben je bedroefd om hen? Ik ook. Arme kindertjes! De kindertjes waarvan Ik zoveel hield en die zó moesten sterven! En Ik die hen liefkoosde met de tederheid van een Vader en God die in het kind het nog niet ontheiligde meesterwerk van Zijn Schepping ziet! De kindertjes die sterven, gedood door de haat en in een koor van haat.

Oh! Laat de vaders en de moeders door hun verwensingen de onschuldige holocaust van hun gebroken bloemen niet ontheiligen! De vaders en de moeders moeten weten dat geen enkele traan van hun kleintjes, geen gekreun van deze geofferde onschuldigen, zonder echo blijft in Mijn Hart. De Hemel gaat open voor hen die in niets verschillen van hun kleine broertjes uit vroeger tijden, gedood door Herodes uit haat tegen Mij. Ook dezen zijn gedood door slechte Herodessen, behoeders van een macht die Ik hun had gegeven om goed te doen en waarover ze tegenover Mij verantwoording moeten afleggen.

Ik zou voor iedereen komen. *Maar speciaal* voor dezen, kort geleden geboren ten leven, een geschenk van God, nu reeds aan het leven ontruikt door de wreedheid, geschenk van de duivel. Maar jullie moeten weten dat, om het verontreinigde bloed dat de aarde bezoedelt en dat met haat en vervloeking is vergoten, uit haat tegen Mij en om Mij te vervloeken die de Liefde ben, af te wassen, deze dauw van onschuldig bloed nodig is, het enige bloed dat weet te vloeien zonder te vervloeken, zonder te haten, evenals Ik, het Lam, Mijn Bloed voor jullie heb vergoten. De onschuldigen zijn de kleine lammeren van het nieuwe tijdperk, de enige wier offer, verzameld door de engelen, aan Mijn Vader volkomen aangenaam is.

Na hen komen de boetelingen. *Maar na hen*. Want ook de meest volmaakte boeteling sleept in zijn offer de overblijfselen mee van menselijke onvolmaaktheid, van haat en egoïsme. De eersten in de rangen van de nieuwe verlossers zijn de kinderen wier ogen worden gesloten temidden van de verschrikking om weer open te gaan op Mijn Hart in de Hemel."

(I Quaderni del 1943 blz.87 1 mei 1943)

3. Het zullen de offerzielen zijn die de wereld zullen redden

Jezus zegt:

"Velen zouden, als ze lezen zouden wat Ik tegen jou heb gezegd, sommige van Mijn uitdrukkingen een beetje hard vinden, bijna onmogelijk, vanuit hun menselijk oogpunt. De Pater (Pater Migliorini, de geestelijke leider van Maria Valtorta) zou minder verbaasd zijn, omdat hij, als Mijn dienaar, weet dat bij God niets onmogelijk is, ook niet bepaalde vormen van leiding van zielen, die niet door de mensen zouden worden nagevolgd, die de dingen meten en toepassen volgens een door henzelf geschapen richtlijn en model. Dat wil zeggen, altijd onvolmaakt.

Als Ik tegen jou zeg: "Ik heb je zozeer bemind dat Ik zelfs je grillen heb bevredigd . . ." zeg Ik iets dat velen de ogen open zou doen sperren en respectloze kritiek tegen Mij teweeg zou brengen en weinig aangename oordelen over jou. En toch is het zo, en dat gebeurde om voor Mij gerechtvaardigde redenen.

Toen Ik je voor Mij wilde, arme Maria, was je zo menselijk, en de mensen rondom je waren nog menselijker dan jij en drukten je steeds verder omlaag, zozeer dat je werkelijk een kleine wilde was. Als Ik toen zou hebben gevraagd wat Ik je later heb gevraagd, en speciaal wat Ik nu van je verlang, uur na uur, zou je verschrikt zijn gevluht.

Maar Jezus maakt nooit bang. Voor zijn dierbare kinderen is Jezus een vader van een volmaakte beminnelijkheid; van een goddelijke beminnelijkheid, want als Jezus mens is geworden en de menselijke gevoelens kende, was en is Hij altijd God, en bereikt daarom in de gevoelens de volmaaktheid van God.

Daarom heb Ik, om je te benaderen en je zonder vrees en je met steeds meer liefde dichter bij mij te halen, de bij mensen gebruikelijke regel gevolgd waarmee ze hun weerbarstige kinderen willen winnen. Ik heb alles wat je verlangde aangeboden en gegeven. Soms waren dat kleinigheden, andere keren grote dingen. Wel: je Jezus heeft ze je gegeven.

Soms droomde je met open ogen en hield je je droom voor werkelijkheid. Een mens zou je droom hebben weersproken, die dwaas en oneerlijk hebben genoemd. Ik, God, heb je droom in

werkelijkheid veranderd om je niet in het oog van de wereld te vernederen. Op die manier heb Ik bereikt dat jij zoveel genegenheid voor Mij opvatte dat je werd wat je nu bent : *een in Mij verloren ding, onafscheidelijk van Mij.*

Jij, een eindig en onvolmaakt wezen, *bestaat niet langer met je menselijke grenzen en onvolmaaktheden, want je bent in Mij opgenomen, en je hebt jezelf door Mij doen opnemen. Je ziet Mij in elk aangenaam, onaangenaam, vrolijk of triest ding dat je overkomt. Je handelt terwijl je naar Mijn Gelaat kijkt. Je bent betoverd door Mijn Gelaat. Ik zou je kunnen leiden door Mijn blik alleen. Ook met minder: door het kloppen van Mijn Hart, door Mijn Liefde leid Ik je. Je leeft van Mijn Liefde. Je leeft in Mijn Liefde. Je leeft door Mijn Liefde.*

Als iets je gelukkig maakt, ren je glimlachend naar Mij om Mij te danken. Als je iets nodig hebt, strek je je hand uit en vraagt Mij erom. Als je een verdriet hebt, kom je bij Mij, om op Mijn Hart te schreien. Je bent er zodanig van overtuigd dat Ik je Alles ben, dat je besluiten neemt, dat je vertrouwen hebt op een manier dat het voor het kortzichtige menselijke brein onverstandig en dwaas zou kunnen lijken. *Maar je weet dat Ik je Alles ben. Een God die Alles is en Die alles kan, en je vertrouwt op Mij.*

Het is juist dat absolute vertrouwen dat Mij dwingt om voortdurend kleine wonderen voor je te doen, *want het is het vertrouwen van iemand die Mij bemint, wat Mijn Goddelijke Hart opent om er stromen van Genade uit te doen neerdalen.*

Je bent van Mij, want Ik heb je weten te winnen omdat Ik wist hoe Ik van jouw armzalige, vernederde menselijkheid een meesterwerk van de Barmhartigheid kon maken. Je bent van Mij, Mijn kleine Eigendom. *Je leefde voor zoveel dingen. Je leefde voor je menselijke zorgen. Je leed, stervend in de ziel en in het lichaam, want je bent een ziel wier verlangens de wereld niet bevredigt, en je wist de weg niet te vinden. Nu ben je van Mij, van Mij alleen.* En zelfs op het kruis ben je gelukkig, want je hebt iemand die je bemint zoals je bemind wilt worden. Je hebt Mij, je God en je Bruidegom, je Jezus.

Als een ziel erin slaagt zo van Mij te zijn, *neemt de Liefde de plaats in van de Wet en de geboden!* Die zijn beide Goddelijk, maar ze doen hun tegenwoordigheid nog wel voelen. Ze zijn als een harnas dat over je dierlijke natuur is geplaatst, zodat die niet steigert en in afgronden stort.

Maar de Liefde heeft geen gewicht. Ze is geen teugel die dwang uitoefent. Ze is een kracht die je leidt en je ook bevrijdt van je menselijkheid. Als een ziel werkelijk bemint, neemt de Liefde de plaats van alles in. Zo'n ziel is als een baby in de armen van zijn moeder, die hem voedt, kleedt, in slaap wiegt, wast, uitneemt voor een wandeling of in zijn wieg legt, alles voor zijn eigen welzijn. *De Liefde is de mystieke voedster, die zielen opvoedt die voor de Hemel bestemd zijn.*

Bepaalde wonderen kunnen niet, *moeten* niet plaatsvinden zonder jullie vrije wil. Als door een speciaal wonder, verlangd door 3/4 van jullie wil en 1/4 door Mijn Goedheid, alle zielen bekeerd zouden kunnen worden tot een leven in de geest alleen, d.w.z. allen de Hemel waardig, dan zou Ik voor de aarde het woord "Einde" zeggen, om jullie allen mee te nemen naar de Hemel voordat een nieuwe gist van menselijkheid enkele van de zwakken onder jullie weer zou bederven. Maar ongelukkigerwijze zal dit nooit gebeuren. Integendeel, de spiritualiteit en de liefde sterven steeds meer op aarde.

Daarom moeten de zielen die geestelijk en in liefde weten te leven de toppen van de geest, van de naastenliefde en het offer bereiken - want het offer mankeert nooit in deze drie-eenheid van zaken die noodzakelijk zijn om Mijn *ware* leerling te zijn - en eerherstel te geven voor die anderen die zowel de geest als de liefde in hun harten onvruchtbaar hebben gemaakt.

Geef eerherstel, troost en lijd. Het zullen de offerzielen zijn die de wereld zullen redden".

(I Quaderni blz.49-51, 12 juni 1943)

4. Ware kennis is gegeven alleen aan hen die delen in het "geheim van het lijden"

Jezus zegt:

"Weet je, Maria, waarom voor jou dingen zijn belicht die alleen voor jou zijn gereserveerd? Omdat jij je niet hebt tevreden gesteld Jezus te volgen tot in het Cenakel, maar omdat je achter je Bruidegom van smart ook bent binnengegaan in de kamer van de kwelling. Er is veel edelmoedigheid voor nodig, veel naastenliefde en trouw om dat te doen, en Ik weet deze drie rijk te belonen.

Toen Ik werd gearresteerd, vluchtten de apostelen en leerlingen die Mij hadden weten te volgen tot aan het breken van het brood, die Mij trouw hadden gezworen. Slechts twee volgden Mij, Johannes de liefhebbende en Petrus de impulsieve. Maar Petrus, zoals alle impulsieven, kwam terug op zijn opwelling tegenover het eerste struikelblok van moeilijkheid en van vrees, en bleef staan bij de deur. Johannes, de geheel liefdevolle, trotseerde alles en allen en ging binnen.

Er was op dat moment meer moed in Johannes dan gedurende heel de rest van zijn leven. Later, gedurende zijn lange apostolaat, werd hij gesterkt door de heilige Geest, en gedurende de eerste jaren geholpen door Mijn Moeder, de Meesteres in sterkte en apostolaat. Bovendien werd hij in het geloof bevestigd door Mijn Verrijzenis, door de eerste wonderen en door het zien van de verspreiding van Mijn Leer.

Maar die nacht was hij *alleen*. Hij had tegenover zich een woedende menigte en Satan die hem zijn twijfels inblies om de anderen mee te slepen, vooral de getrouwen, in de twijfel die de eerste stap is naar de verloochening. Zijn vreesachtig vlees was tegen hem, het voelde gevaar voor zijn Meester, en het voelde hetzelfde gevaar overgaan op Zijn volgelingen.

Maar Johannes, liefde en zuiverheid, bleef en ging achter zijn Meester aan naar binnen, achter zijn Bruidegom, zijn Koning: Koning van lijden, Bruidegom van lijden, Meester van lijden.

Zolang een ziel niet aanvaardt te worden opgenomen in het "geheim van het lijden" dat Ik, de Christus, tot het uiterste heb geproefd, kan ze er geen aanspraak op maken Mijn Leer volledig te kennen noch

licht te hebben dat uitsteekt boven de kleine verlichtingen die aan iedereen worden vergund.

Ik doe uit Mijn met doornen gekroonde Voorhoofd, vanuit Mijn doorboorde Handen, uit Mijn vastgenagelde voeten en Mijn verscheurde borst stralen van speciaal licht stromen. Maar deze stralen gaan naar hen die hun blik hechten op Mijn Wonden en op Mijn Lijden, en die Lijden en Wonden mooier vinden dan elk ander geschapen ding.

Stigmatisering is niet altijd bloedig. Maar elke ziel, door Mij zodanig bekoord dat ze Mij volgt in de marteling en in de dood die leven is, draagt Mijn stigmata in haar hart, in haar geest. Mijn stralen zijn wapens die verwonden en lichten die verlichten. Het is de Genade die binnengaat en leven schenkt, het is de Genade die onderricht en verheft.

Door Mijn goedhartigheid geef Ik aan allen, maar Ik geef oneindig veel meer aan wie zich totaal aan Mij geeft. En gelooft in waarheid dat als de werken van de rechtschapenen geschreven staan in het grote Boek dat op de laatste dag zal worden geopend, de werken van Mijn beminden die zover gaan dat ze zichzelf tot een offer voor Mij maken, de werken van hen die vrijwillig offerzielen werden, aan Mij gelijk, voor de verlossing van hun broeders, staan in Mijn Hart geschreven en zullen daar nooit in alle eeuwigheid uit worden weggewist.

Dat je niet kunt verklaren hoe het verschijnsel plaatsvindt dat je bepaalde speciale dingen goed belicht ziet, gereserveerd voor jou alleen, is natuurlijk. Probeer zelfs niet het te verklaren. Je zou veel woorden gebruiken en niets zeggen. Het zijn dingen die je moet aanvaarden en niet moet proberen te verklaren, zelfs niet tegenover jezelf. Men moet ze aanvaarden met de eenvoud van een kind, met de eenvoud van een duif.

Men geve aan zijn naaste wat de goede Jezus zegt te geven en houde de rest voor zichzelf als kostbare parels, opgesloten in het hart, en probeer vele andere te verdienen door een leven dat geheel is ondergedompeld in naastenliefde, trouw, edelmoedigheid en zuiverheid".

(I Quaderni blz.165-166 14 juni 1943 ; na de Communie)

5. Hoe kan men een offerziel worden?

Jezus zegt:

"Elk tijdperk heeft zijn eigen vormen van vroomheid. De Kerk is geboren temidden van de golven van de wereld. Maagden en godgewijden leefden tussen het heidense volk en brachten daarin de geur van Christus waarvan zij verzadigd waren, en hebben de wereld voor Christus veroverd.

Daarna kwam het tijdperk van gestrenge afzondering. Zich uit de wereld terugtrekken was, volgens de inzichten van die tijd, noodzakelijk om de volmaaktheid te bereiken en voor de voortgezette verlossing van de zielen. Uit de kloosters, uit de kluizen, uit de ommuurde cellen verspreidden zich stromen van offers en gebeden over de wereld, daalden neer in het vagevuur en stegen op naar de Hemel.

Later kwamen de kloosters van actief leven. Hospitalen, toevluchtsoorden, scholen, weldaden van deze nieuwe uiting van de Christelijke godsdienst.

Maar nu, in een heidense wereld van een nieuw, nog wreder heidendom omdat het duivelser en subtieler is, zijn er nieuwe, toegewijde zielen nodig die leven in de wereld zoals in de eerste tijden van Mijn Kerk, om de wereld van Mijn Geur te doordringen. Ze vatten het actieve leven en het contemplatieve leven in zich samen in een enkel woord: "Slachtoffer".

Hoeveel slachtoffers heeft deze arme wereld nodig om barmhartigheid te verwerven! Als de mensen naar Mij zouden luisteren zou Ik aan iedere persoon Mijn liefdevolle gebod geven: "Breng offers, heb berouw, om te worden gered!" Maar alleen Mijn Offerzielen weten Mij na te volgen in zelfopoffering, die de hoogste vorm van liefde is.

Wat heb Ik gezegd? "Hierdoor zullen ze begrijpen dat jullie Mijn leerlingen zijn: als jullie elkaar liefhebben. . ." Er is geen grotere liefde dan die welke het leven geeft voor zijn vrienden".

Slachtofferzielen hebben de liefde opgevoerd tot een hoogte die lijkt op Mijn Liefde. Slachtofferzielen offeren zichzelf voor Mij, want Ik ben in de zielen, en wie een ziel redt, redt Mij in die ziel.

Daarom is er geen groter liefde voor Mij dan die welke zich voor Mij opoffert, jullie Vriend, en voor de arme zondige zielen die onze

gevalle vrienden zijn. Ik zeg: onze, want waar een liefhebbende ziel is, is ook God met haar, en daarom zijn we met zijn tweeën.

Je denkt dikwijls met heimwee aan een leven in een klooster. Maar denk eens na, Mijn dierbare ziel, het slachtofferziel zijn maakt je gelijk aan de meest strenge kloosterzuster. De slachtofferziel aanbidt, de slachtofferziel doet boete, de slachtofferziel bidt. *Het gebed van een slachtofferziel is gelijk aan dat van een kloosterzuster, maar met de toegevoegde moeilijkheid een leven van gebed te moeten leiden temidden van de verstrooiingen van de wereld.*

Ook hierin ben Ik je voorbeeld. Ik, Slachtoffer, wist te aanbidden, te bidden, te boeten, terwijl Ik in de wereld was. Men kan een slachtofferziel zijn van een buitengewone volmaaktheid, staande tussen het volk, en het niet zijn terwijl men leeft achter het zegel van een dubbel traliewerk. Ook hier is het de liefde die telt en niet de uiterlijke vormen.

Hoe kan men een slachtofferziel worden? *Door te leven met één enkele gedachte: Mij te troosten door de anderen te verlossen. De anderen worden verlost door het offer. Ik wordt getroost door de liefde en door de liefde te doen ontvlammen in uitgedoofde harten. Het leven van een slachtofferziel is een zich levenslang niet meer zelf toebehoren, een zich voortdurend geven, een onophoudelijk branden.*

Maar aan wie zo weet te leven, wordt de Onzichtbare Tegenwoordigheid geschonken die ook jij geniet, omdat Ik ben waar Mijn apostelen zijn en Mijn martelaren. En de slachtofferzielen zijn martelaren en apostelen!"

(I Quaderni blz.175-176 16 juni 1943)

6. Aroma's die tegen bederf bewaren.

Jezus zegt:

"Sedert zeer oude tijden zijn er speciale aroma's gebruikt om de lichamen te bewaren tegen het bederf van de dood, die het proces van ontbinding tegenhouden en het stoffelijk overschot conserveren. Maar, oh mensen, die geestelijk uiteenvalt, bezoedeld tot op het merg door het bederf van een totaal verdorven maatschappij, maar oh arme mensen voor wie Ik tevergeefs ben gestorven, waarom gebruiken jullie niet de aroma's die jullie bederf tegenhouden.

Ik heb ze jullie onderwezen. Ik heb ze jullie geleerd door Mijn Leven, Mijn Woord en door Mijn Dood. In Mijn Evangelie ligt de norm om gezond te leven naar het vlees en naar de ziel, in de gedachten en in de daden. En dat Evangelie heb Ik voorgeleefd gedurende de drieëndertig jaren van Mijn leven.

Jullie kunnen niet tegen Mij zeggen wat jullie van jullie valse profeten kunnen zeggen: "U hebt het ene gepredikt en iets anders gepraktiseerd". Nee, Jezus was niet alleen een Meester van het woord, maar ook van de daad.

Ik heb jullie geleerd zuiverheid en ingetogenheid te verkiezen boven wellust, matigheid boven onmatigheid, trouw boven ontrouw, werken boven ledigheid, eerlijkheid boven fraude, respect voor het gezag boven rebellie, liefde voor de familie boven een lichtzinnige manier van leven, barmhartigheid boven hardheid, nederigheid boven hoogmoed, gerechtigheid boven machtsmisbruik, oprechtheid boven de leugen, respect voor de onschuld boven ergernis, geloof boven ongeloof, het offer te verkiezen boven het genot. Maar Ik, God, heb jullie al deze dingen voorgeleefd.

Jullie hebben dit alles met voeten getreden en als dwazen gedanst op de Goddelijke Voorschriften waarin jullie welzijn lag voor dit en het andere leven.

Jullie hebben je kennis vermeerderd op elk terrein, behalve op het enig noodzakelijke: de kennis van Mijn Evangelie! Jullie hebben jezelf verzadigd met elk soort voedsel, behalve met het enig noodzakelijke: Mijn Woord. Jullie hebben gedacht jezelf te verheffen tot het niveau van supermensen. Jullie zijn slechts superdieren geworden. Het is Mijn Wet die supermensen schept, omdat ze jullie

vergoddelijkt en eeuwig maakt. Al het andere verheft jullie niet, maar maakt jullie alleen waanzinnig.

Marta zei tegen Mij: "Meester, hij ligt al vier dagen in het graf en riekt al". Maar jullie, gedurende hoeveel eeuwen zijn jullie daar al? Jullie zakken steeds dieper weg in het graf en in het bederf van de dood. Zelfs Mijn Stem schokt jullie niet. Zelfs Mijn Tranen niet.

Maar hoe kunnen jullie tevreden zijn, zo vernederd als je bent? Jullie bezaten de Hemel, jullie waren Gods erfgenamen. En wat zijn jullie nu? Een menigte melaatsen, door duivels bezeten die jullie verscheuren, jullie doden, jullie waanzinnig maken, jullie in het vuur trekken nog voordat jullie dood zijn. *Jullie hebben het vuur van de Hel in je geest en hart. En Ik had daar het zoetste vuur van de liefde geplaatst!*

De aroma's die jullie kunnen redden van het totale bederf zijn *Boete, Offer en Naastenliefde*. Maar willen jullie ze gebruiken? Nee. Jullie kijken niet naar de gekruisigde Meester die jullie door Zijn Offer een nieuwe ziel heeft gegeven, geschikt voor het Eeuwige Leven, die jullie heeft gereinigd, door Zijn Bloed en Zijn Tranen, van de melaatsheid van de zonde. Jullie kijken niet naar Hem. Hij spreekt jullie over goedheid, over liefde, over offer. Jullie willen slecht zijn, jullie willen haten, jullie willen genieten.

Tegen het grote Slachtoffer en tegen de kleine slachtoffers die proberen jullie een nieuw leven in te storten, heffen jullie je dreigende vuist en slingeren jullie je spottende vloek.

Past op, hardnekkige mensen! Gods geduld is onmetelijk, maar het is jullie niet geoorloofd het verder op de proef te stellen, want Ik heb gezegd: "Gij zult de Heer Uw God, niet op de proef stellen!".

(I Quaderni blz.177-178 16 juni 1943)

7. Gezegend zij die onschuldig vielen.

Jezus zegt:

"Ook vandaag, op het feest van Mijn Goddelijk Lichaam, heeft Satan Mij getroffen in Mijn Kerken en in Mijn kinderen. Ik, de Hostie van Vrede, passeer niet triomfantelijk door jullie straten, over bloementapijten, temidden van hosannagezang. Ik val tussen het puin, tussen het helse rumoer van de haat tegen de liefde, ontketend met heel zijn kracht.

De bloemen van vandaag, Lichaam van de Heer, van de tijd van de woede, zijn Mijn gedode kinderen. Gezegend degenen onder hen die onschuldig vallen en wier dood zonder wrok zo mooi wordt als een martelaarschap. Mijn Bloed ziet men niet tussen het bloed van de vermoorden. Ik blijf met Mijn zuiverheid van Hostie. Het is het bloed van de anderen dat Mij bespat, zoals het de wreedheid van de slaven van de Vijand is wat Mij verwond, en met Mij diegenen die hosties zijn zoals Ik. Van de grootste onder jullie - rechtop als op een mystiek kruis tussen de tempel en de heuvel, en gewond, bespuwd, doorboord, gegeseld, als zijn Heer, door een leugen verkocht aan de Vijand - tot de kleinste baby, geslacht als een onschuldig lam. *Maar deze hosties zijn niet tevergeefs geofferd. In hen is geen smet van haat. Zij zijn slachtoffers. Zalig in eeuwigheid omdat ze slachtoffers zijn.*

In Mijn dierbaarste kinderen, in Mijn ware kinderen, staat Mijn teken. *Ik heb jullie allen getekend, jullie die Mij beminnen en die Ik bemin. Meer dan een tiara die hem kroont, is dat teken een goddelijke aanwijzing op het voorhoofd van Mijn huidige Petrus (Paus Pius XII) de Paus van vrede, in wie niet de minste haat leeft. Meer dan welke aureool schittert dat teken op de hoofden van de slachtoffers die met Mij vallen onder de wapens van Satan, en die de voorlopers zijn van de Tweede Komst van Christus.*

En diezelfde engelen van de getroffen kerken, die bidden en de weggesleurde Partikels aanbidden, verzamelen de onschuldige zielen wier gewezen in de Hemel getroost zal worden."

(I Quaderni blz.62-63 24 juni 1943 Sacramentsdag)

8. "Het is geen kwaad te worden bekoord".

Jezus zegt:

"Dat een ziel bekoringen ondergaat moet niemand verbazen. De bekoring is veeleer heviger naarmate het schepsel meer gevorderd is op Mijn Weg.

Satan is afgunstig en sluw, en daarom ontplooit hij zijn intelligentie waar meer inspanning nodig is om een ziel aan de Hemel te ontrukken. Het is niet nodig een mens van de wereld, die leeft voor het vlees, te bekoren. Satan weet dat zo iemand er zelf al aan werkt zijn ziel te doden, en daarom laat hij hem begaan. Maar een ziel die God wil toebehoren trekt Satans kwaadaardigheid aan.

Maar de zielen moeten niet bang zijn ze moeten niet moedeloos worden. *Het is geen kwaad te worden bekoord. Het is kwaad om toe te geven aan de bekoring.*

Er zijn grote bekoringen. Daarmee geconfronteerd gaan rechtschapen zielen meteen over tot de verdediging. Maar er zijn kleine bekoringen die je kunnen doen vallen zonder dat je het merkt. Dat zijn de geraffineerde wapens van de Vijand. Hij gebruikt ze als hij ziet dat de ziel alert is en waakt voor de grote bekoringen. Dan verwaarloost de Satan de zwaardere middelen en wendt deze kleinere aan, zo spitsvondig dat ze je binnendringen van overal.

Waarom sta Ik dit toe? Waar zou de verdienste zijn als er geen strijd is? Zouden jullie je de *Mijnen* kunnen noemen als je niet uit Mijn Kelk zou drinken?

Wat denk je? Dat Mijn Kelk alleen die van het lijden is geweest? Nee, jullie die Mij bemint, Christus - Hij die het jullie zegt om jullie te bemoedigen - heeft vóór jullie de bekoring gekend

Denken jullie dat die bekoringen in de woestijn de enige waren? Nee, toen is Satan overwonnen door grote wapens, overeenkomstig zijn grote bekoringen. Maar Ik zeg jullie in waarheid dat Ik, de Christus, ook bij andere gelegenheden ben bekoord. Het Evangelie spreekt er niet over. Maar zoals de beminde Apostel zegt: "Als men alle wonderen zou verhalen die Jezus heeft gedaan, zou de wereld, de boeken die zouden geschreven worden, niet kunnen bevatten."

Denkt na, dierbare leerlingen. Hoe dikwijls zou de Satan de Mensenzoon hebben bekoord om Hem ertoe over te halen van Zijn

Evangelisatie af te zien? Wat weten jullie van de vermoeidheid van het vlees, vermoeid door het voortdurende rondtrekken, door het onophoudelijke evangeliseren, en van de vermoeidheid van de ziel, *die zich omringd door vijanden zag en voelde* en door zielen die Hem volgden uit nieuwsgierigheid of in de hoop op menselijk voordeel? Hoe dikwijls, in momenten van eenzaamheid, heeft de Verleider Mij beslopen met moedeloosheid! En beseffen jullie niet met welk raffinement hij in de nacht van Gethsemane heeft geprobeerd de laatste slag te winnen tussen de Verlosser van het menselijk geslacht en de hel?

Het is de menselijke geest niet gegeven te weten en door te dringen in het geheim van die strijd tussen het Goddelijke en het duivelse. Alleen Ik, die het heb doorleefd, weet het, en daarom zeg Ik jullie *dat Ik aanwezig ben waar een mens lijdt omwille van het Goede. Ik ben er waar een van Mijn navolgers is. Ik ben tegenwoordig waar een kleine Christus is. Ik ben daar waar een offer wordt gebracht.*

En Ik zeg jullie, zielen die boete doet voor allen, Ik zeg tot jullie: Vreest niet. Ik ben tot het einde met jullie. Ik, de Christus, heb de wereld, de dood en de duivel overwonnen ten koste van Mijn Bloed. Maar Ik geef jullie, slachtofferzielen, Mijn Bloed tegen het vergif van Lucifer!"

(I Quaderni blz.111-112 1 juli 1943)

9. God alleen kan ziekten genezen die een geestelijke oorsprong hebben.

Jezus zegt:

"In Mijn Evangelie is geen passage die geen verwijzing inhoudt naar het bovennatuurlijke. Vandaag wil Ik jullie aandacht vestigen op de vrouw wier rug gedurende achttien jaar gebogen was.

De pseudo supermensen van nu ontkennen dat de duivel de auteur kan zijn van lichamelijke ziekten. Deze supermensen ontkennen veel dingen. *Teveel. Ze merken niet dat zij de "bezetenen" van nu zijn. Ze ontkennen dat er ziekten zijn die veroorzaakt worden door krachten buiten de natuur. Ze slagen er daarom niet in bepaalde ziekten te begrijpen en met natuurlijke krachten te genezen. Ze kunnen het niet, precies omdat bepaalde ziekten hun wortels hebben buiten het vlees en het onderdrukken, maar ze zijn er niet in ontstaan. Ze zijn ontstaan in de sferen waar de machten van de geesten heersen.*

Er zijn twee rijken van de geest: het ene is hemels en komt van God; het andere, kwaadaardig, komt van Satan.

Soms geeft God aan Zijn uitverkorenen ziekten, die een paspoort zijn voor het Koninkrijk van God. Satan geeft, nog veelvuldiger, ziekten die een wraak zijn tegen de dienaar van God of een belasting voor de arme mensen die hebben toegegeven aan zijn verleidingen. *Ze zijn verschrikkelijk arm want ze hebben de ware rijkdom verloren: die van de genade die jullie tot kinderen en erfgenamen van God maakt.*

In zulke gevallen zijn de menselijke geneesmiddelen nutteloos. Alleen Gods vinger kan het decreet van ellende ongedaan maken, en het decreet van bevrijding ondertekenen. *Wie bevrijd is geneest van de "bezetenheid" als hij bezeten was. Wie bevrijd is gaat de Hemel binnen als zijn ziekte van God is.*

Maar behalve de ziekten van het lichaam zijn er ook ziekten van de geest. Ze zijn het werk van de Duivel. Ze buigen jullie, ze doen jullie ter aarde buigen en schuimbekken, stompen de geest en het spraakvermogen af, brengen jullie tot morele afwijkingen die erger zijn dan de lichamelijke ziekten omdat ze de ziel buigen en afstompen.

Ik kan ze genezen. Ik alleen. De ziel, bevrijd van de invloed die haar gebogen houdt, richt zich op en verheerlijkt de Heer, zoals de vrouw in het Evangelie.

Je ervaart het. Je vlees sterft en je voelt het. Maar *hoe vrij en sterk voel je je nu, omdat je Meester je heeft genezen! Een moedige en vredige heerschappij is je geest binnengedrongen.* En je hebt het gevoel alsof de ketenen aan je voeten in stukken zijn gevallen.

Nu zeg Ik tegen je: Volg Mij. Volg Mij met je nieuwe geest en zondig niet meer, opdat Satan je niet meer in de val kan laten lopen. Als je Mij van dichtbij volgt, zal hij je geen schade kunnen berokkenen, *want zij die Mij volgen, zondigen niet, en omdat ze niet zondigen maken ze zich niet tot slaaf van hem die jullie tot Mijn vijanden wil maken."*

(I Quaderni blz.191-192 2 juli 1943)

10. "Als de schepselen zouden weten wat het betekent door God te worden bezeten!"

Jezus zegt:

"Gisteren heb Ik je verteld hoe er bepaalde ziekten zijn die boven de natuurlijke orde van algemene ziekten uitgaan, dat wil zeggen dat zij veroorzaakt worden door geestelijke krachten, God of Satan. De Ene handelend vanuit de hoogte van de Hemel, de ander vanuit de afgrond van de Hel, treffen ze bepaalde schepselen, om verschillende redenen en met een verschillende bedoeling.

Maar, gegeven deze verschillende en tegenovergestelde bronnen, brengt een ziekte die van God komt liefde en licht mee voor het schepsel, een martelaar van zijn God, dit ontleend aan de bron van een onmetelijk Licht en van een onmetelijke Liefde. De andere afkomstig van de dode afgrond waar Satan regeert, hult het schepsel in duisternis en kwelling.

Ik heb gezegd *schepsel, martelaar* van zijn God. Ja, de ziel, die zich totaal heeft overgegeven aan haar God, wordt een martelaar. God zelf handelt hier als Offeraar en het martelaarschap van een schepsel, dat zich heeft overgegeven aan de Liefde, is niet minder bloedig dan dat van iemand die gedood wordt door een beul, ook al vloeit er geen bloed. Daar niet alleen het vlees, maar ook het intellect, de ziel en de geest worden gemarteld in een gelukkig martelaarschap, waarvan het einde na de geestelijke kruisiging - die elke macht in het wezen stigmatiseert, in het vlees, in het bloed, in het intellect, in de ziel en in de geest, door het inprenten van Mijn glorierijk zegel - de gloeiende omhelzing is met het Vuur Zelf, met de vurige naastenliefde; het wegzinken in de brandende Eenheid die Onze Drie-Eenheid is; de volledige kennis van wat God is, en het bezitten en bezeten zijn door God, in eeuwigheid.

Ja, er zijn twee vormen van geestelijke ziekte, en er zijn twee vormen van geestelijke bezetenheid. Als men diegenen "bezeten" noemt die gegrepen, verscheurd, terneergeslagen is en overheerst wordt door Satan, waarom noemt men dan niet, met nog meer recht diegene "bezeten" die omhelst, opgebeurd, gevormd en door God beheerst wordt?

Zaligmakende, verheven, gelukkige bezetenheid! De ziel hoeft zich slechts in liefde over te geven aan de Liefde die haar omgeeft, haar omhelst, haar doordringt, haar meesleept, haar nieuwe gevoelens geeft en een voor de sterfelijke wezens ongekennde kennis.

Het is het onderduiken in de maalstroom van God, de kolk van Licht, van Kennis, van Naastenliefde, van elke deugd. Het is het onderduiken in de maalstroom van de Vrede.

De ziel verlaat deze maalstroom niet. In de zeldzame momenten waarin ze dat doet - steeds zeldzamer naarmate de ziel meer verloren is in God - geurt ze van het Wezen van haar God, en geen stank van de aarde of van de Hel kan nog op haar geest inwerken, doordrenkt als die is van het goddelijk aroma.

De door God "bezeten" ziel neemt soms dermate Zijn gelijkenis aan dat zelfs de uiterlijke, stoffelijke vorm van haar wezen wijzigingen ondergaat. God schijnt door in haar blik, in haar woorden, in haar glimlach, door de nieuwe majesteit van haar uitdrukking, waardoor wie haar nabij is zegt: "Hier is iets dat niet van deze aarde is."

De door God "bezeten" ziel is een kostbare, verzegelde vaas, waaruit het aroma dat haar vult uitwasemt. *Ze is verzegeld omdat de Liefde wijdt en de bezeten ziel tot eigendom maakt van Eén alleen, en alleen deze Ene opent en sluit het zegel dat geplaatst is op de geest van degene die zichzelf aan Hem heeft gegeven.* De ziel wasemt het aroma van God uit, omdat dit zo krachtig is dat het niet alleen het binnenste van de vaas vult, maar de materie doordrenkt, waardoor de geestelijke uitwaseming uitstroomt en naar de menigte doorstroomt, wat haar reinigt van de geur van vlees en bloed!

Als de schepselen zouden weten wat het betekent door God "bezeten" te zijn, zouden allen "bezeten" willen zijn. Maar om dit te leren kennen moet de mens de eerste stap zetten, de eerste daad van edelmoedigheid stellen, van zelfverloochening, en van volharden in deze eerste daad. De rest komt vanzelf, want zoals een elektrische stroom die uit pool A stroomt, wordt aangetrokken door de sterke pool Z, evenzo wordt de ziel, die zich in de invloedssfeer van God heeft geplaatst, aangetrokken door God, van elk punt van de invloedssfeer waar de ziel zich bevindt.

Want Ik ben de Alfa en de Omega en omhels alles wat bestaat. Alleen de tegengestelde wil van de mens die hem plaatst onder het zegel van het Beest, wendt Mijn actie af, want Ik heb jullie vrij geschapen en doe jullie wil geen geweld aan. Als dus jullie wil vlees

en bloed is, met andere woorden Satan, kan Mijn Wil niet handelen want Mijn Wil is Geest en werkt in op jullie geest, en de geest sterft waar de materie heerst.

Het is nodig te worden herboren in de geest om de invloedssferen van God te kunnen binnengaan en het vlees en zijn meester te kunnen overwinnen: de Mammon. Dan heeft de "bezetenheid" plaats. Vervroegd Paradijs op aarde, en bij de dood het gelukkig opstijgen van de ziel naar de Hemel, de volheid van het Paradijs in Mijn Rijk waar de "Mijnen" in eeuwigheid bij Mij zijn, licht in het Licht, vrede in de Vrede, vreugde in de Vreugde, glorie in de Glorie."

(I Quaderni Blz.192-194 3 juli 1943)

11. "Elke boetedoening is een wonde minder voor God".

Maria Valtorta:

"Mij voelend zoals nu, kwam ik in de verleiding enige van mijn gebruikelijke verstervingen, die ik sinds enkele maanden met gestrengheid had hervat, wat te verzachten, want ik dacht dat Jezus dat wenste."

Maar mijn Jezus antwoordde mij:

"Nee. Volhard. De wereld is overdekt met een zee van schuld en er zijn oceanen van boetedoening nodig om haar te wassen. Als jullie met velen waren om boete te doen zou Ik kunnen zeggen: verminder je boetedoening. Maar jullie zijn met te weinigen en de noodzaak is groot. En door te doen wat je kunt zou alleen een beetje worden hersteld. Er is een geweldige wanverhouding tussen de zonde en de uitboeting. Maar Ik kijk niet naar hoeveel je kunt doen, Ik kijk en oordeel of je *alles* doet wat je kunt. *Alles*. Ik wil *alles* om het oneindige te herstellen. het *alles* van Mijn navolgers: zij die Mij beminnen, Mijn slachtoffers, om het oneindige van de zondaars te herstellen.

Volhard. Je zult daardoor niet sterven. Integendeel, de Vrede en het Licht zullen steeds meer in je binnenkomen. Herinner je ook dat toen je je boete, uit menselijke voorzichtigheid, hebt verminderd. de verleiding in je is binnengedrongen en je heeft gebogen. Toen heb Ik het toegestaan. Nu *niet*. En je kunt er de reden van begrijpen.

Help Mij om Satan in de harten te overwinnen. Sommige duivels worden overwonnen door gebed en lijden, onthoud dat. Ik vraag je om medelijden voor de zondaars en voor Mij. Zij zijn je broeders en zusters en ze weten niet hoe ze Mij moeten beminnen. Jouw boete moet het vuur in de uitgebluste harten ontsteken. Ik ben je *Broeder* en Ik wordt gegeseld door de zondaars. Als je Mij zou hebben gezien toen Ik in het vlees werd gegeseld, zou jij, die het niet kunt aanzien als een hond met de zweep wordt geslagen, je dan niet opwerpen ter verdediging van je Jezus?

Onthoud: elke zonde, elke vloek, elke vervloeking van God, elk verlies van geloof, elk verraad is voor Mij een zweepslag. *Het is dubbel pijnlijk voor Mij omdat Ik, nu, niet langer de onbekende Jezus ben van twintig eeuwen geleden, maar de Jezus die zij kennen. De wereld weet wat ze doet en slaat Mij desondanks.*

Onthoud dat je jezelf niet langer toebehoort. Je bent het slachtoffer. Dus, uit liefde en om trouw te zijn aan je zending, *laat niet af*. Elke boetedoening is een wonde minder voor je God, want jij ontvangt haar in Zijn plaats. Elke boetedoening is een licht dat in een hart wordt ontstoken. Ik zal je de boetedoening zelf uit handen nemen als Ik van oordeel ben dat je genoeg geleden hebt, en Ik zal je een palm in handen geven. *Ik alleen*. Ik ben je Heer.

Bedenk hoe dikwijls Ik het lijden moe was en toch doorging te lijden, voor jou . . . omdat Ik je bemin.
(I Quaderni Blz.247-248 4 juli 1943)

12. "Overwin de vermoeidheden van het vlees door de moed van de geest"

Jezus zegt:

"Sommige momenten van vermoeidheid, van vrees, moeten je niet beïnvloeden. Ze zijn verbonden met de menselijke natuur waar de Vijand steeds omheen draait.

Satan is een onverzadigbare verslinder, en zijn honger neemt toe naarmate zijn prooi groter is. Evenals de honger groeit zijn afgunst tegen Christus en de Christenen. De *ware Christenen*. Hij laat niets onbeproefd. En als hij niet frontaal kan aanvallen als een woedende leeuw, dringt hij door gevlij, sluipend naar binnen. Hij is altijd het Serpent dat probeert te strikken zonder te worden opgemerkt, bereid om te verpletteren wanneer hij iemand heeft gestrikt. Daarom beproeft hij, als hij niet anders kan, door moedeloosheid en vrees.

Dat is het wapen dat hij ook tegen Mij heeft beproefd. Hij is niet geslaagd, maar hoe dikwijls heeft hij het gebruikt? De meest spitsvondige en benauwende list gebruikte hij in Gethsemane. Hij heeft Mij terneergedrukt door Mij te laten zien hoeveel Ik moest lijden en voor hoe weinigen het van nut zou zijn.

Ik leed dit geestelijk martelaarschap denkend aan de slachtoffers van de komende eeuwen, die het zouden smaken door het werk van Satan. Ik heb geleden, denkend aan jou. Maar wees niet bang. Mijn martelaarschap van toen heeft jullie zwakheid vrijgekocht, en als jullie niet toegeven aan de Vijand, heeft jullie zwakte, voortkomend uit vrees, uit vrees alleen, geen gevolgen. Satan kan jullie een huivering van angst bezorgen, maar niet meer, want Ik ben dicht bij Mijn vrienden en navolgers. Van absolute bezetenheid is sprake als de ziel zich door de zonde plaatst onder het juk van Satan. Anders is het alleen zijn wraak en verontrust ze de oppervlakte zonder de diepte te bewegen waar Ik regeer.

Het is een meer of minder wreed lijden. Het jouwe van vandaag is een zacht gesis geweest, meer niet. Je bent te zeer in Mij dan dat de duivel iets anders zou kunnen. Een tijd geleden, gedurende jaren, heeft hij je hevig gekweld en hij heeft je niet altijd sterk genoeg aan getroffen om hem te doen beven. Maar het verleden telt niet. Ik zeg je: volhard, het verleden is dood. Ook die beproeving was nuttig. Nu is

ze overwonnen. *Blijf nu in het spoor van God waar Ik je heb geplaatst en vrees niet.*

Ik zeg je: wees niet bang. En Ik zeg je: overwin de vermoeidheid van het vlees, de vrees van het vlees, belaagd door Satan, met de moed van de Geest. Als je alleen zou moeten lijden, sterfelijk schepsel, zou je het niet uithouden. Maar Ik ben met je. Maar je lijdt voor Mij. Geloof dit met vertrouwen, en elke moedige daad zal gemakkelijk voor je zijn, omdat de geest sterker is dan de materie en uitermate sterker als hij is verbonden met haar God door de band van de liefde."

Maria Valtorta:

Ik leg het U uit opdat U (Pater Migliorini) niet zou geloven dat het iets ernstigs is geweest. Nee. Niets ernstigs. Ik had slechts een gedacht - zeker veroorzaakt door de Vijand, zoals Jezus zegt - om mijn zelfkastijdingen te verzachten vanwege mijn grote lijden, dat mij onvrijwillig een kreet had doen slaken. In werkelijkheid zijn deze verstervingen maar kleinigheden, maar ik kan niet meer doen. Maar zoals U ziet, kreeg ik een prompt antwoord. Daarom zal ik doorgaan zolang ik kan. Overigens, als ik bedenk welke waarde ik heb toegekend aan deze beuzelarijen, en die door God in veel gevallen al zijn goedgekeurd - en ik hoop dat Hij het ook voor andere zal doen - kom ik tot de conclusie dat het werkelijk de moeite waard is te volharden zolang ik kan. Met andere woorden tot het uiterste.

En dan . . . als het vlees het lijden moe is en om medelijden vraagt, de ziel is zozeer in vrede en vreugde! . . . Ik kan niet uit het bovennatuurlijke geluk gaan dat mij is gebleven na het ontvangen van het geestelijk visioen van de Allerheiligste Drie-Eenheid. Ik ben onder die zon ... als een bloem. Ik kijk naar mijn eigen Zon, die schittert in het centrum van de drie verheven cirkels, de Zon van de Eenheid van God, waaruit licht van oneindige Vrede en oneindige Schoonheid mij nieuwe gevoelens ingiet. Wat betekent dan het lijden dat ik onderga om dit te verdienen? Het is volmaakt genot!

(I Quaderni Blz.248-249 4 juli 1943)

13. Als een kleine duif in de zon.

Maria Valtorta:

"Dank U, Pater (Migliorini) dat U de inspiratie van Jezus hebt gevolgd en mij de gelegenheid geeft het leven van de Pastoor van Ars te herlezen. Het bevalt mij zeer omdat hij een slachtofferziel was.

Wat mij betreft, ik blijf in mijn lijden zo kalm als een baby in zijn wieg, als een vogeltje onder de vleugels van zijn moeder. Mijn Zon neemt de funktie in van leven, van pijnstillers, van alles. Ik verblijf onder haar vleugels en ben gelukkig.

Hebt U ooit duiven gadeslagen? Als ze kunnen verblijven ze in de zon, openen hun vleugeltjes en heffen ze om beurten op om zich door de zon onder de vleugels te laten kussen, ze heffen hun kleine kopjes en kijken, met zichtbare voldoening, ik zou bijna zeggen met dierlijke gelukzaligheid, naar de gouden zon. Ze zijn zo gelukkig door haar te worden verwarmd, en men begrijpt niet dat ze het zolang kunnen uithouden onder die straal van vuur die loodrecht uit dat gesternte op hen neerkomt.

Ik ben als een duifje in de zon. Ik ben hier, voortdurend, en ik beweeg mij niet, blij mij te voelen overstromen, te smelten door Zijn Vuur, in de hoop spoedig te worden verteerd, naar Hem te worden getrokken.

Oh! Mijn Zon! Zoals u dat zo goed zegt, men zou moeten beleven wat ik ervaar om het te begrijpen . . . Ik span mij tevergeefs in om uit te leggen wat dat Licht is: Vrede, Majesteit, Kennis, Schoonheid . . . Nee. Het is niet te zeggen wat die onblusbare, onuitsprekelijke, verblijdende schittering voor de ziel is.

(I Quaderni Blz.201-202 6 juli 1943)

14. Verenig het eigen bloed met dat van het grote Slachtoffer.

Jezus zegt:

"Weet je waarom Ik om nog intenser eerherstel vraag en om wereldwijde gebeden tot het Allerheiligste Sacrament? Uit rechtvaardigheid. God is rechtvaardig ook in de meest onbeduidende zaken. Stel je voor hoeveel rechtvaardigheid er nodig is met betrekking tot zijn verering.

Het Sacrament bevat Lichaam en Bloed, Ziel en Godheid van onze Jezus. Dus biddend in de geest van eerherstel, tot Mij in de Eucharistie, bidt men niet alleen tot Mijn Lichaam, maar ook tot Mijn Bloed, en bovendien tot de Ziel en de Godheid. Dus worden de eerherstellingen aan Mijn Bloed begrepen in die welke worden gegeven aan de Eucharistie waarin Ik *alles* ben.

Ik vraag dat Mijn Bloed wordt bemind en gebruikt voor de oneindige noden van de zielen. Laat deze oceaan van kracht, waarvan de golven door Mijn Bloed zijn gegeven, niet vruchteloos blijven. Maar zoals het goed zou zijn dat het Bloed van de Verlosser een grotere verering zou moeten worden gegeven dan nu, is het ook waar dat Ik, vanwege Mijn heiligheid, deze eredienst en dienst toevertrouw aan de zielen aan wie de rijkste geestelijke gaven zijn geschonken.

Verering en dienst, heb Ik gezegd. Om bedienaar van een eredienst te zijn hoeft men geen priester te zijn. Elke ziel, die Mijn *ware leerling* weet te zijn, is priester. Ik weiger jullie deze eer niet en Ik weiger Mijzelf niet. Niets is Mij dierbaarder dan te worden geschept en uitgegoten, door liefhebbende handen, ook over onvruchtbare, bevlekte en zieke zielen. De gewijde priester giet Mij uit over de ziel in de Biecht. Maar de onbekende priesters, gewijd door de liefde, die Ik alleen ken, kunnen Mij aanbieden en uitgieten over *alle* zielen.

Geen dienst is verdienstelijker dan die welke het eigen bloed verenigt met dat van het grote Slachtoffer, in een mystieke Mis waarin Ik de celebrant ben en jullie de acolieten, Zich samen opofferend en samen zorgend voor de trouwen en de ontrouwen, die ook Mijn Bloed en dat van jullie, Mijn Offer en dat van jullie nodig hebben om de weg van het Leven en van de Waarheid te vinden.

Een andere reden waarom Ik meer eerherstel verlang voor Mij in de Heilige Eucharistie, is dat de godslasterlijke verwensingen tegen het Sacrament worden gericht, terwijl het Mijn Bloed, afzonderlijk, wordt bespaard. De achteloosheid die het omgeeft, beschermt het. *Het is beter te worden vergeten dan te worden vervloekt.*

Dat is de reden waarom Ik, met recht, om veel eerherstel tegenover de Eucharistie vraag. Algemeen eerherstel tegenover het Sacrament, maar speciale verering van Mijn Bloed van de kant van Mijn dierbaarste leerlingen.

Ik vertrouw het toe aan Mijn dierbaarste vrienden. Zoals een leger in strijd zijn vlaggen beschermt binnen het kwadraat van de meest getrouwen, zo plaats Ik Mijn Bloed te midden van hen die Ik het meest trouw weet, in staat tot elk offer, uit liefde voor hun Koning. En Ik geef hen de opdracht door het volk te trekken met hun hart vol van Mijn Bloed, opdat het moge neerdalen op de arme mensen om ze te redden. Wie zich zal hebben uitgeput voor het belang van zijn Heer, zal van de Heer een hoge beloning in Mijn Rijk ontvangen. Zo zegt de Heer tot jullie, zo zegt de Verlosser tot jullie, zo zegt de Liefde tegen jullie, en zo zal het zijn, want God is trouw en waarheidlievend, en Hij geeft honderdvoudig terug, vergoedt alles honderdvoudig."
(I Quaderni Blz.209-210 12 juli 1943)

15. Verwerf waar leven voor je broeders en zusters ten koste van je eigen zelfopoffering

Jezus zegt:

"Wie zijn hart sluit voor de barmhartigheid, sluit zijn hart voor God, want God is in jullie broeders en zusters, en wie niet barmhartig is tegenover zijn naasten is niet barmhartig tegenover God.

Men kan God niet scheiden van Zijn kinderen, en bedenkt wel dat jullie die leven, allen kinderen bent van de Eeuwige Vader die jullie heeft geschapen. Ook zij die het schijnbaar niet zijn, omdat ze buiten Mijn Kerk leven, zijn Mijn kinderen. Denkt niet dat het jullie is geoorloofd hard en egoïstisch te zijn omdat iemand niet bij jullie hoort. De afstamming is een: die van de vader. Jullie zijn broeders en zusters ook al leven jullie niet allemaal onder hetzelfde vaderlijke dak. Waarom denken jullie er niet aan te werken om diegenen die ver weg zijn, die verstrooid zijn, de ongelukkigen terug te roepen, hen die om verschillende redenen buiten Mijn Huis verblijven?

God is niet het monopolie van de Katholieken. Veel Katholieken zetten zich niet in voor de niet-katholieken. Ze werken niet voor de belangen van de Vader, ze zijn slechts parasieten die van de Vader leven zonder Hem hun kinderlijke hulp te geven. God heeft geen hulp nodig, want Hij is de Almachtige. Maar Hij verlangt haar niettemin van jullie.

God circuleert als levenggevend bloed door de aderen van het hele Lichaam van het Universum. Van het door Hem geschapen grote lichaam is het Katholicisme het centrum. Maar hoe kan aan die ledematen die het verst weg zijn, leven worden gegeven door God, als het centrum zich in zichzelf opsluit met zijn Schat en andere ledematen van de weldaad uitsluit?

God is er ook waar verschillend geloof en verschillende geest doen denken dat Hij afwezig is. En Ik zeg jullie in waarheid *dat het niet de schijn is die waar is*. Veel Katholieken zijn meer zonder God dan de wilden, want veel Katholieken zijn alleen in naam kinderen van God, en erger: zij minachten Zijn Naam en doen die naam minachten door de werken van een schijnheilig leven, uitingen die in tegenspraak zijn met de leer van Mijn Wet, als ze al niet komen tot openlijke rebellie die hen tot vijanden van God maakt, terwijl in het geloof van een niet-

katholiek, dwalend in wezen maar versterkt door een oprecht leven, meer het teken van de Vader aanwezig is. Zulke mensen hoeven alleen de Waarheid te leren. Valse kinderen daarentegen zijn schepselen die behalve de waarheid ook het respect en de liefde tegenover God moeten leren.

De zielen die van *Mij* willen zijn moeten medelijden hebben met die andere arme zielen. Maar de slachtofferzielen moeten zich *ook* voor hen offeren. Heb Ik anders gedaan? Als het barmhartig is om te voeden, te kleden, te drinken te geven, te begraven, te onderrichten en te troosten, hoeveel meer is het dan een daad van barmhartigheid om echt Leven te verwerven voor de broeders en zusters, ten koste van de eigen zelfopoffering.

Als de wereld barmhartig zou zijn! . . . De wereld zou God bezitten, en wat jullie nu kwelt zou vallen als een dood blad. Maar de wereld, en in de wereld speciaal de christenen, hebben de Liefde vervangen door de Haat, de Waarheid door de Schijnheiligheid, het Licht door de Duisternis en God door Satan.

En waar Ik barmhartigheid heb gezaaid en heb doen groeien door Mijn Bloed, heeft Satan zijn kwellingen uitgestrooid en doet hij haar gedijen door zijn helse adem. Het uur van zijn nederlaag zal komen. Maar voorlopig komt hij *omdat jullie hem helpen*.

Zalig derhalve zij die in de Waarheid weten te blijven en voor de Waarheid weten te werken. Hun barmhartigheid zal haar beloning ontvangen in de Hemel."

(I Quaderni Blz.212-213 14 juli 1943)

16. Ver weg zijnde zielen tot God terug te brengen is de grootste barmhartigheid

Jezus zegt:

"Aarzel en twijfel niet. Wat Ik je heb gezegd is waar.

Omdat Hij de Schepper is, is God ook tegenwoordig waar Hij niet lijkt te zijn. Wordt Hij er niet in waarheid aanbeden of helemaal niet aanbeden? Maar Hij is er niettemin.

Wie heeft het leven gegeven aan de verre Patagoniërs, wie aan de Chinezen en wie aan de afgoden dienende afrikanen? Wie houdt de ongelovige in leven opdat hij de tijd en de gelegenheid heeft om het geloof te vinden? *Hij die is* en Wien niets kan verminderen. Het leven te zijn in de schepselen, de voortbrenger van alle dingen, is het getuigenis waar tegenover elk levend wezen het hoofd moet buigen of het dat wil of niet.

De grootste van alle vormen van barmhartigheid nu, is het brengen van God naar de verre zielen, die Hem instinctmatig aanvoelen maar Hem niet kennen en niet in Waarheid dienen. Ik heb gezegd: "Breng het Evangelie naar alle schepselen". Maar denken jullie dat Ik dat gebod alleen heb gegeven aan die twaalf en hun directe opvolgers in het priesterschap? Nee. *Ik wil dat elke werkelijk Christelijke ziel een apostolische ziel is.*

Het brengen van de zielen naar Mij vermeerdert Mijn heerlijkheid, maar het vermeerdert ook de glorie van de goede en trouwe dienaar die door zijn offer de vergroting van Mijn kudde heeft verkregen. De heilige die jij bemint (Theresia van het Kind Jezus) deed meer dan honderd missionarissen, maar haar glorie in de hemel is honderdmaal groter, *want ze begreep de perfectie van de barmhartigheid op aarde en verteerde zichzelf om het ware Leven te geven aan de afgodendienaren en de zondaars.*

Er zijn drie gestorvenen in het Evangelie die in het leven zijn teruggeroepen omdat Ik geen weerstand kon bieden aan de tranen van een vader, een moeder en een zuster. De slachtofferzielen en de apostelzielen moeten zusters, moeders en vaders zijn van de arme voor de genade gestorvenen en bij Mij komen met het lijk van de ongelukkige, en voor hem lijden totdat Ik de woorden van Leven zeg." (I Quaderni Blz.213-214 14 juli 1943)

17. Wees een reservoir van barmhartigheid
en naastenliefde om aan allen
de zoete wateren van de liefde te geven.

Jezus zegt:

"Hier ben Ik om je hele wezen te genezen. Maar arme Maria bepaalde wonden zijn noodzakelijk en zijn een deel van de weeën die een ziel moet lijden om zich te vormen in de gestalte die de goddelijke Schepper haar wil geven. Het blok marmer dat al ontworpen is zegt tegen zichzelf: "Het lijkt mij dat ik al genoeg ben gehamerd, gekrast en gebeiteld. Ik ben mooi genoeg en geef de idee van de beeldhouwer weer". Maar de beeldhouwer ziet het niet zo, en hij klopt en beitelt nog verder totdat het werk perfect is. Ik doe hetzelfde met de zielen. En hoe specialer ontwerpen Ik voor een ziel heb des te meer bewerk Ik haar.

Luister dus. Jij bent sinds maanden ondergedompeld in de mystieke vrede en vreugde. *Maar je moet niet vergeten dat velen dat niet zijn, en dat jij het alleen bent door Mijn genade.* De storm van gisteren heeft er juist toe gediend om je aan de volgende twee dingen te herinneren.

Het eerste is dat jij een arm, arm schepsel bent, vol onvolkomenheden en dat jij een grote nood hebt aan hulp bij alles om niet te kort te schieten, je hebt bovenal de beminnelijkheid van je Jezus nodig. Als Hij je op de grond zet voor een ogenblik, doe je als een baby van enkele maanden: je valt direct, bevuilt je en bezeert je.

Het tweede is dat de slachtofferziel voortdurend ten dienste van haar broeders en zusters staat. Kijk, Maria, hoevelen, hoevelen zijn tot troosteloosheid gebracht, tot wanhoop, door een complex van omstandigheden. Het leven en bovenal het samenleven bevat zoveel valstrikken om de arme zielen in de tang te nemen en ze ertoe te brengen aan zichzelf te twifelen, aan de ander, aan God. Niet allen, o Maria, hebben Mij op de manier waarop jij Mij hebt. En als jij, die Mij hebt, zo lijdt door het gedrag van anderen, denk dan eens aan het lijden van de anderen die niet Mijn Borst hebben om op uit te huilen.

Jij hebt Mij altijd gehad, ook als je dacht alleen te zijn en niet tot Mij kwam. Jij kwam niet, maar Ik kwam. Mijn ongeziene nabijheid

was voldoende om vrede in de storm van je hart te brengen. Een betrekkelijke vrede, aangezien jij Mij toen niet hielp. Maar zij was steeds groot genoeg om je schipbreuk te verhinderen. Maar de anderen! . . . De anderen die Mij vijandig zijn, de anderen die zo lauw in het geloof zijn geworden dat ze nu niet meer geloven! . . . Zij hebben in de storm de Meester niet.

Als je had opgelet toen Ik tot je sprak! Die dagen heb Ik je gesproken over hoe je moest omgaan met je moeder en over de noodzaak voor slachtofferzielen *om in Mijn plaats de gal en de azijn te drinken*. Blijf dus kalm. Je hebt ze gedronken. Het is niet zonder doel geweest. Offer je lijden op, je vernedering, omdat je niet moediger bent geweest. Offer alles op voor je broeders en zusters.

Een twijfel niet aan Mij. Je Meester begrijpt het beter dan wie ook. Als je wrok zou hebben gekoesterd of tegen Mij zou hebben gemopperd, zou je Mij hebben gewond. Maar je vernedering van de kant van je moeder en je vlucht naar Mij om hulp, hebben tenietgedaan wat er gebeurd is door het gebrek aan evenwicht in je zelfbeheersing.

Je bent een driftig klein kind geweest. Aan baby's wordt vergeven, vooral als ze ziek zijn, en als ze er spijt van hebben driftig te zijn geweest. En Jezus vergeeft je. Je zult zien dat ook de Pater (Migliorini) die in Mijn Naam spreekt en door Mijn inspiratie, hetzelfde zal zeggen. Wil je het beproeven? Geef hem dit schrift niet voor je biecht en ga te biecht. Je zult zien.

Wees goed en vol vertrouwen. Bemijn Mij en lijd. Bedenk dat alleen Ik je bemijn zoals je bemind moet worden, dat alleen Ik je begrijp op volmaakte wijze, en dat alleen Ik je werkelijk kan troosten. Lijd . . . ! Er is een oneindige behoefte aan lijden in deze dagen: voor iedereen en vooral voor jullie, Italianen.

Ik heb je gevraagd een reservoir van barmhartigheid en naastenliefde te zijn om aan allen de zoete wateren van de liefde te geven. Maar Ik zeg je dat je, door een zeer pijnlijke operatie, ook de bitterste wateren van de haat moet zuiveren, met het doel steeds meer de dorst te lessen van je broeders die door zoveel soorten dorst sterven.

De noden nemen toe dus moet ook het reservoir groeien. En daar het heiligschennend zou zijn en dwaas om liefde en haat te verenigen, en de zoetheid van het water van de liefde te bederven met de bitterheid van het water van de haat, *moet jij je ten koste van je lijden daar*

plaatsen als een bovennatuurlijke filter om alle bitterheid op te zuigen, het gezuiverde water laten stromen waardoor de golf in het reservoir van de naastenliefde groeit.

Wie een glas water heeft gegeven in Mijn Naam, zal gezegend zijn. Maar wie dat glas water uit zijn hart perst, wat zal die ontvangen? Denk erover na en *sta op!* "

(I Quaderni Blz.215-217 15 juli 1943)